

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ СТРАХОВИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ

доц. Козін Е. Г., студентка гр.Ф-81 Сургучева О. С.

Страховий бізнес у країнах з розвинутою економікою є одним з найбільш прибуткових. З набуттям Україною незалежності, економічні й соціальні перетворення, що відбуваються, зумовили необхідність побудови адекватної системи страхування, яка б стала надійним захистом для юридичних і фізичних осіб від матеріальних втрат, спричинених стихійним лихом, нещасним випадком чи іншими ризиковими обставинами.

Страховання – об'єктивно необхідний атрибут ринкової економіки. Світовий досвід переконує, що одним із важливих індикаторів стану економіки будь-якої країни ринкової орієнтації є розвиток страхування.

Страхова галузь України зазнає нині безпрецедентних змін. У найстисліші строки потрібно подолати шлях від централізованої планової економіки до господарства, що функціонує на ринкових засадах. Зміни мають бути фундаментальні й стосуватися всіх аспектів еволюції суспільства.

Головні перетворення полягають у структурних змінах форм власності. Ці зміни, у свою чергу, зумовлюють відповідну трансформацію форм її страхового захисту. Серед змін, які відбуваються нині в Україні, найістотніше вплинути на подальшу долю страховиків можуть наступні:

1. *Здійснення приватизації майна переважної кількості підприємств, що раніше належали до державного сектора економіки.* Це зумовлює підвищення страхового інтересу як щодо захисту майна, так і щодо страхування відповідальності підприємств.

2. *Зміни в джерелах сплати страхових платежів.* Тепер і за добровільними видами страхування майна підприємств (включаючи транспортні засоби, вантажі) страхові премії додаються до витрат на виробництво, що відповідно зменшує базу оподаткування.

3. *Зростання рівня реальної середньої заробітної плати працюючих.* Ця зміна дає нові можливості активізувати залучення населення до страхування життя, від нещасних випадків, страхування нерухомості, транспортних засобів та домашнього майна.

4. *Суттєве зниження рівня інфляції.* Завдяки цій обставині зміцнюється довіра страхувальників до реальності відшкодування збитків.

5. *Стан криміногенної ситуації.* Призводить до підвищення рівня збитковості за багатьма договорами (особливо у великих містах).

6. *Зміна порядку нарахування і віднесення на витрати амортизаційних відрахувань на основні засоби.*

7. *Очікуване збільшення кредитних інвестицій у підприємницьку діяльність.* Це потягне за собою, зокрема, збільшення масштабів використання страхових послуг у частині страхування майна від вогню і стихійного лиха, технічних ризиків, майна, що передбачається під заставу, страхування відповідальності.

8. *Коливання банківської облікової ставки.* Безпосередньо впливає на прояв заощаджувальної функції страхування, вносить відповідні зміни в доходи страховиків від розміщення депозитів.

9. *Поглиблення проблеми безробіття.* Зумовлює зростання потреби у страхуванні роботодавця на цей випадок.

10. *Поява в регіонах нових страховиків, що володіють аналогічними ліцензіями на страхову діяльність.* Компанія має ретельно вивчати можливості своїх конкурентів і відповідно реагувати підвищенням якості своїх послуг.

11. *Доцільність залучення до реалізації полісів страхових посередників.* Страхові брокери й агенти сприяють, як правило, зростанню кількості договорів і розширенню географії страхувальників, а це позитивно позначається на надходженні страхових премій і формуванні раціональної структури страхового портфеля.

12. *Посилення спілкування з потенційними страхувальниками.* Наданням їм різних консультацій з ризик-менеджменту, страхування ризиків та інших питань, що не виходять за межі статутної діяльності компанії.

13. *Можливості тіснішої взаємодії з місцевими органами влади.* Ці стосунки можуть виявлятися у взаємному прагненні розслідувати причини страхових подій, створити зручніші умови для розміщення офісу компанії, фінансувати за рахунок коштів страховика ряд запобіжних заходів.

Для якісного функціонування системи страхування в Україні потрібне постійне її вдосконалення. Основними напрямками такої роботи є:

1. розвиток й удосконалення нормативної бази;
2. обґрунтування й досягнення оптимальної структури між різними формами страхування;
3. залучення коштів страхових фондів на потреби інвестиційних вкладень;
4. інтеграція страхування до європейських страхових структур;

Отже, державна політика, спрямована на приватизацію, проведення протиінфляційних заходів, упорядкування оподаткування як страхувальників, так і страховиків, відсоткових ставок, валютних курсів, фінансового контролю, забезпечує серйозні передумови для активізації страхової діяльності. Стратегія кожної конкретної компанії полягає в тому, щоб максимально скористатися цими можливостями. Разом з тим мають бути своєчасно враховані й чинники, що ускладнюють роботу страховиків.